

Ano, oslavujeme

Nikoliv ve zlém a už vůbec ne s jakýmkoliv politickým podtextem bych rád zareagoval na sloupek Honzy Žaloudka „Oslavujeme“ v minulých VN. Nijak jeho názory nerozporuji, prostě jen doplňuji to, co v tomto sloupku není. Uvedená fakta je třeba rozšířit o některá další. Co tedy ještě oslavujeme?

Zbavili jsme se nevídaných hostů z Ruska, ale uvítali jsme jiné hosty, třeba z Asie, vzácné hosty odjinud i s jejich mešitami a hosté z Ruska sice odešli, ale řekl bych, že spíš jen sundali uniformy a navlékli civil. Z dalších libůstek je třeba mít na mysli návrat tuberkulózy, kterou ten zlý bolševik vymýtil, vrátil se nám černý kašel, zvýšila se kazivost zubů u dětí, neboť dětská preventivní péče, organizovaná ve spolupráci se školami, je po novu omezováním osobní svobody, nemluvě o očkování. Vznikly babyboxy, umožňující beztrestně odhodit novorozence, což je pro stát přijatelnější než to, aby byly vytvořeny takové podmínky, které by k odhození mimina nedávaly důvod, konečně jsme se přiblížili světu nárůstem bezdomovectví a člověk v nouzi si za všechno může sám. Nespornou výhodou je to, že tam, kde kradli komančové, dnes kradou všichni. Jak se říká, napříč politickým spektrem. Nikdo ale za nic nemůže, všichni jsou křišťálově čistí a jak říkal Gross, ani křišťálovější to být nemůže.

Díky Bohu, vlastně díky sametu, zmizely fronty na banány. Tím jsou výhody nové doby nejčastěji zdůvodňovány, zato vznikly fronty na pracovních úřadech. Tam, kde se dříve studenti vysokých škol těžce potili před každou zkouškou dnes stačí, aby si kdejaký magor koupil titul Mgr., nejlépe v Plzni, anebo v Užhorodu. Je na to pyšný, bere za to vyšší plat, ale otevře-li ústa, stejně to na něm každý pozná. O výrobě bakalářů na tzv. Vysoké škole správní, či jak se ten ústav jmenuje, ani nemluvě. Pár týdnů cestování, trochu peněz a bakalář je na světě. Dříve nejasné vlastnické vztahy k pozemkům okolo obcí se dnes konečně řeší jak na běžícím páse, o což se nám starají demokraticky zvolení představitelé, kteří to těžké břímě vlastnických povinností vezmou s pokorou na sebe. Budiž nám útěchou, že námi zvolený mozkový trust za nás rozhodne i v takové věci, jako je vandalismus, spočívající v kácení vzrostlých stromů. A aby to tak blbě nevypadalo, nazveme to třeba revitalizací.

Nechci zdržovat, příklady by vydaly na celou knihu. Přece každý ví, o co jde. Tedy oslavujeme.

Miroslav Frayer
info@stavebni-pravo.cz